

Az éjszakai bevizelés (enuresis nocturna) gyermekkorban az egyik leggyakoribb betegség, amely az általános iskolát kezdő gyerekek kb. 10 százalékánál fordul elő. Fontos, hogy ne szégyelljük, és ne tekintsük azonnal súlyos lelki zavar tünetének. Időnként azonban betegség is állhat mögötte.

A normál vizeletürítés, illetve a vizeletürítés gátlásának kialakulása általában 5 éves életkorra befejeződik. Éppen ezért az az elfogadott álláspont, hogy ha az éjszakai bevizelés 5 éves koron túl is

fennáll vagy azon túl jelentkezik, akkor kivizsgálást igényel.

A diagnózis felállítása szempontjából nem mindegy, hogy a gyermek csak álmában ürít vizeletet (ebbe a csoportba sorolják a nappali alvás alatti bevizelést is), vagy napközben, az ébrenlét alatt is előfordul.

A kivizsgálást és a további kezeléseket meghatározza, hogy ezen tünetek mellé társulnak-e egyéb problémák is, például gyakori húgyúti fertőzések, székrekedés stb.

Pszichés és szervi okok az éjszakai bevizelés mögött

A családban előforduló haláleset, baleset vagy válás komoly lelki megrázkódtatás lehet a gyermek számára, ahogy az idegen közösgébe való beszoktatás is. Sok esetben a kistestvér születése borítja fel a kedélyállapotot. Általában ilyenkor a gyermek korábban már szobatiszta volt, és a bevizelés mintegy „visszaesésként” jelentkezik.

A nem szervi okokhoz tartozik még a túlzott folyadékfogyasztás, mely során a gyermek általában a napi folyadékszükséglet nagy részét délután illetve lefekvés előtt issza meg.

Az okok második csoportjába számos betegség sorolható

Ide tartoznak a fejlődési rendellenességek, a hormonális zavarok, a hólyagizom fokozott aktivitása, a húgyúti fertőzések, a húgyhólyagkő, a húgyhólyag beidegzési zavara, de ide soroljuk például a bélférgességet, a székrekedést, a kislányoknál előforduló hüvelygyulladást is.

Fokozott hólyagizom aktivitás során a hólyag azonnal ki akarja üríteni a hólyagba került vizeletet, már kis vizeletmennyiség esetén

is. Éppen ezért gyakori vizeletürítési kényszere van a gyermeknek, mely bevizelést okoz. A hormonális okok mögött az antidiuretikus hormon hiánya, illetve csökkent éjszakai kiválasztása állhat. Ez a hormon felelős a vizeletürítés gátlásáért. Ha éjszaka ebből a hormomból kevesebb termelődik, mint amennyi normális lenne, akkor nem képes kellően meggátolni a vizeletürítést, és ez bevizeléshez vezet.

Az óvoda- és iskolakezdés ronthat a helyzeten

Az óvoda- és iskolakezdés óriási fizikai és lelki stresszt jelent sok gyermeknek és ez jelentősen ronthatja az éjszakai bevizelés tüneteit, de a szülők néhány egyszerű fogással sokat segíthetnek gyermekeiknek.

Az éjszakai bevizeléssel küszködő gyermekeknek a tünetek rosszabbodásakor érdemes napközben rendszeres vizelési szokásokat kialakítani. Ilyen esetekben a szülő vagy a gyermekorvos írásban tájékoztassa az óvónőt, illetve a tanítónőt a gyermek állapotáról, továbbá arról, hogy a gyermeknek kétóránként ki kell mennie a mosdóba.

Mivel segíthetünk gyermekünknek?

- Vezessünk folyadéknaplót! Írjuk le, hogy a gyermek mikor, mennyit ivott, illetve pisilt.
- Vezessünk naplót a bevizeléséről is!
- Lehet kapni úgynevezett alarm készülékeket, melyek jelzik, ha a gyermek éjszaka bevizelt. Egy idő után a gyermek a csengő hangra felkel, még mielőtt bepisilne, ehhez azonban türelemre és időre van szükség.
- Ritkán, de előfordulhat, hogy gyógyszeres kezelésekre kerül sor, vagy műtéti beavatkozás szükséges.

Amit ne tegyünk, mert nem használ: ne pelenkázzuk be a gyermeket, illetve ne keltsük fel éjszaka pisilni!

Mind a kettő azt az ingert erősíti ugyanis a gyermekben, hogy félálomban is lehet pisilni, így ezzel csak a szobatisztaság kialakulását késleltetjük.

Kezelőorvos neve:.....
Kontroll időpontja:.....

Figyelem! A jelen beteg tájékoztatón szereplő információk tájékoztató jellegűek, nem helyettesítik a szakszerű orvosi véleményt. A kockázatokról és a mellékhatásokról érdeklődjön kezelőorvosánál illetve gyógyszerésznél!